

mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter og i Kommissionens direktiv 90/506/EØF af 26. september 1990 om ændring af bilag IV til Rådets direktiv 77/93/EØF.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. juni 1993 af Elegktiko Synedrio, Den Helleniske Republik, i sagen Ioannis Vasilios Vougiukas mod Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA)

(Sag C-443/93)

(94/C 18/14)

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 1993 af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio i sagen Società Adriatica Costruzioni Ancona Srl mod Ministero dei Lavori Pubblici og Ancona Kommune

(Sag C-438/93)

(94/C 18/13)

Ved kendelse afsagt den 16. juni 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. november 1993, har Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio i sagen Società Adriatica Costruzioni Ancona Srl mod Ministero dei Lavori Pubblici og Ancona Kommune forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 59, når henses til de af Domstolen fastlagte principper vedrørende fortolkningen af traktaten, og bestemmelserne i direktiv 71/305/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således:

- a) at de er til hinder for, at den myndighed, der har kompetence til at ophæve en beslutning som omhandlet, når det er konstateret, at der er sket en klar og åbenbar tilsidesættelse af fællesskabsretten, desuden kan lade en sådan beslutning om ophævelse afhænge af andre betingelser, der fremgår af principper i national ret, som har til formål at opretholde faktiske forhold, der er konsoliderede, således at
- b) bestemmelserne er til hinder for, at en national retsinstans kan annullere den pågældende beslutning, som vedkommende myndighed har truffet for at beskytte sig mod skadevirkninger, på grund af en manglende eller forkert anvendelse af principper i national ret, eller
- c) kan den kompetente myndighed og den nationale retsinstans, der skal efterprøve beslutningens lovlighed, efter disse bestemmelser foretage en sådan yderligere vurdering, selv om der foreligger en konstateret tilsidesættelse af fællesskabsretten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 5).

Ved dom afsagt den 28. juni 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. november 1993, har Elegktiko Synedrio, Den Helleniske Republik, i sagen Ioannis Vasilios Vougiukas mod Idryma Koinonikon Asfalisseon (den græske sociale sikringsorganisation) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Når henses til, at de fastansatte læger ved IKA under deres karriere undertiden kan udpeges som chef for de forskellige lægetjenester ved IKA, som de også leder, eller kan være medlem af lægeudvalg af første eller anden instans i institutionen, og altså inden for rammerne af disse opgaver, som er blevet tillagt dem som ovenfor anført, kan træffe beslutninger, som vedrører formålet og styringen af IKA, opstår det spørgsmål a), om disse læger af denne grund skal anses for »tjenestemænd« i den i artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71 angivne forstand, og navnlig, om de udøver offentligretlige beføjelser og b) om det for at blive anset for »tjenestemænd« er tilstrækkeligt, at den mulighed består, at de kan indtage sådanne stillinger, eller om de reelt skal have indtaget en sådan stilling, om end kun en enkelt gang, under deres karriere?
- 2) For så vidt nævnte lægers pensionsretlige stilling — uden hensyn til, om de reelt har indtaget de ovenfor nævnte stillinger — er reguleret af en pensionsordning, der hovedsagelig er baseret på de pensionsregler, der gælder for offentlige ansatte inden for den offentlige forvaltning og militæret, opstår det spørgsmål, om dette er tilstrækkeligt til, at den pågældende ordning kan anses for en »særlig« ordning om sikringsydelser til tjenestemænd, som angivet i artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71 i dens gældende version; eller rettere sagt om det, for at denne ordning om sociale sikringsydelser skal anses for »særlig«, da er tilstrækkeligt, at ordningen omfatter tjenestemænd, eller er baseret på en eksisterende social sikringsordning for en medlemsstats tjenestemænd, eller indebærer udtrykket »særlig«, at der også skal foreligge andre elementer eller bestemmelser, som ikke i noget tilfælde kan være ufordelagtigere end de i forordningen angivne principper, bl.a. princippet i EØF-traktatens artikel 51, som vedrører sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning